Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 449

a ¶ Reuocamus.concor.de re.eccle.non alie.siqs.
eo.ti.ad audientiam.ꝛ quod no.ibi de offi.ordi.c.pe.ꝛ
ij.q.v.primates.
Si a iudicibꝰ ¶ Et sunt due ptes.scda ibi:
est tn̄.ꝛ quod dicit iudicibꝰ intelligo ordiarijs
vl' delegatis siue
sint ad cās: siue
sint executores
ad grās: ꝛ idez
etiaz puto de ar/
bitris iuris a q̄/
bus appellari pt
de offi.deleg.ab
arbitris li.vj.cū
eadē sit ratio.
c ¶ Appellan
dum.i iudicio vl'
extra a snīa vel
grauamie forte:
dato ꝗ ꝙ habert
posset ipoꝝ co/
pia: locus esset
ei ꝙ h dr: sed an̄
ꝯstōnē istā tunc
soluz sic diuisim
de facto appella
bamꝰ qn̄ coīt iu
dices haberi nō
poterāt: vn̄ ser/
uabat ꝙ singula
riter reqrebant
vt couenirent.
d ¶ Simul.sci
re debes ꝙ In/
no.in decre.sum
sup.de offi.dele.
in gl.magna cir
ca mediuz: dicit ꝙ ab vno ex pluribus iudicibus non
potest appellari: nisi appellet ex omnibus: ꝛ quia cum
non sit licitum appellare nisi a grauamine: ꝛ vnus si/
ne alijs grauare non possit: quia solus iurisditionem
non habet: ergo non ab vno: sꝫ ex oībꝰ simul appel/
landum est. Sed si Inno.intellexit simulin loco scili/
cet congregatis tpe quo appellat: hoc igit h corrigit:
sed si intellexit siml' respectu forme vl' interpositionis:
h hic nō tāgit.licet em̄ h sepatim appellet: tn̄ ab oībꝰ
appellat.h tn̄ scias ꝙ quotiēs vnꝰ ex pluribꝰ iudicibꝰ
procedere pōt ꝛ ab ipō solo si ꝓcedit poterit appella/
ri: de primo vide quod no.de arb.c.ij.lib.vj.
e ¶ Coram ipsis.vide quod no.de elec.vt circa.lib.
vj.presentia enim iudicis appellādum est.ij.q.vj.bi/
duum.vbi de hoc: ꝛ.s.eo.titu.suggestum.
f ¶ Maiori.quando sunt plures ꝗ̄ duo. Nam in
duobus non est dare partem maiorem oportebit ergo
tunc ꝙ coram ambobus fiat appellatio si diuisim pos/
sunt haberi? Sed quid si ambo ꝛ diuisim non possunt
haberi: vl' quando sunt plures nō potest haberi pars
maior etiā diuisim. Sol.ex q̄ nō stat p appellantē sibi
nō nocet: facta igit ꝓtestatiōe appellet corā illis vl' illo
q̄s vl' quē habere pōt: vel si nullū pōt habere corā pu/
blicis ꝛ honestis psonis.eo.ti.c.fi.de offi.ordi.pasto/
ralis: si haberet copiā iudicis ad quē corā illo appel/
let.ij.q.vj.biduum. g ¶ Appellare.sepatim vt se/
quitur.est em̄ mens lr̄e ꝙ q̄libet istoꝝ actuū appella/
tio ꝛ apostoloꝝ petitio seperatim fieri possit.
h ¶ Talis.supple apostolorum petitio.
titio. i ¶ Ac si simul.cōcor.de re iudi.c.p li.vj.

ipsosqꝫ nihilominꝰ quatenꝰ
ꝓcesserūt de facto: ꝛ q̄cq̄d ex
eis secutū est: vel ob eos vel
in posterū seq̄ possit in irritū
a reuocamꝰ. De appellatiōibꝰ
Clemēs.v.i.ꝯcil. Uienēsi.
Ualet appellatio corā maio
re pte pluriū iudiciū sed ap/
pellato est appellato dela/
tio: ꝛ termini p̄fixio intiman
da.h.d.Jo.an.Ca.I
b Si a indicibꝰ duobꝰ
aut pluribus fuerit
c appellādū: qr forte
de facili eoꝝ p̄n̄tia
d simul haberi nō posset liceat
e f corā ipis vl' maioribꝰ pte ip/
g soꝝ appellare ꝛ aplos petere
sepatiꝫ: valebitqꝫ appellatio
h i talis ac si simul fuisset in eoꝝ
p̄n̄tia ab oībus appellatum.
k Est tn̄ appellatio ignoranti
l appellatiōis necnō delatiōis
m n eorum ꝛ termini p̄fixio nisi si
subsecute fuerint intimatio
o legitime facienda. Idem.
Sufficit aplos peti vno ꝯte/
xtu sepiꝰ ꝛ instāter: ad quos
recipiēdos si iudex certū ter
minū statuat appellās illos
nō petēs i termīo appellatio
ni renūciat. Idē cū iudex sta
tuat terminū iuris incertū in
fra quē appellās illos debi/
te nō petiuit: vel oblatos re/
cipe renuit. Ponit vltimo
tres casus q̄bꝰ appellās nō
hn̄s aplos appellationē ꝑse
qui pōt.h.d.Jo.an.Ca II
p Uānis rigor iuris ex/
poscat eum q̄ appellat
debere petere aplos cōgruo
q loco et tpe sepiꝰ ꝛ instanter:
r Nos tn̄ antiqꝫ ꝛ cōeꝫ obſuā
tiā litigantiū sequi ꝛ eq̄tateꝫ
s t rigori preferri volentes de/

k ¶ Ignorāti.sciēs em̄ certificari nō debet: de re iu
di.eū qui certꝰ.li.vj.p̄sumit aūt ignorātia de re iudi.
presumit.lib.vj.cū concor. l ¶ Delatiōis.vbi de/
latū est tūc negociū p̄ncipale p hoc est corā iudice ap/
pellationis.s.eo.cū appellatiōibus.li.vj.ꝛ ideo inti/
mādū est appel/
lato.et facit hec
littera ad id qd
no.ꝙ deferri ap/
pellationi ꝛ ter/
minū illi p̄fige/
re sunt diuersa.
m ¶ Eorū sci
licet iudicium.
n ¶ Prefixio/
nis.ad iter enim
arripiēdum vel
ad se presentan/
duz potuerūt ter
minū assignare.
eo.ti.cum sit ro/
mana.que termi
ni assignatio q̄a
multū operatur
vt.e.ti.sepe.ido
parti hoc igno/
rāti dꝫ intimari.
Sed nunq̄d hec
dilatio ꝛ termi/
ni p̄fixio separa/
tim: per illos iu/
dices fieri pote/
rit? quod videt
per hanc litterā
sed forsan ē mēs
lr̄e ꝙ iudices illi
postea couenīēt
ꝛ deferēt vl' terminū statuēt: ꝙ itimari dꝫ appellato.
o ¶ Legitime.p modū q̄ habet.s.ea.con.d elec.cau/
sam: vt ibi ptꝫ in fi. Nec puto hāc intimationē solū fa/
ciēdā: qn̄ sic sepatiꝫ appellat: sꝫ etiā fiet qn̄ siml' a iudi/
cibus appellat: vel qn̄ vnus solus esset iudex a quo ap
pellat ꝓpter rationes quas supra notaui Et aduerte:
qr decre.illā cāꝫ nil dicit de intimatiōe delationis vel
termini: sꝫ solius appellatiōis.ꝛ ē rō: qr cause bn̄ficia/
les d q̄bus ibi dr quo ad p̄ncipale deferunt per appel/
lationes: ꝛ habēt terminū statutū a iure ad se p̄sentan
dum: ꝛ h pars cui notificat appellatio ignorare nō dꝫ:
alie ꝯo non: ꝛ iō si deferat ꝛ terminꝰ statuat ab hoīe:
notificent hec appellato qui potuit ignorare.
Quamuis. ¶ Sunt q̄ttuor ptes. Secūda ibi:
verū. Tertio ibi: silr. Quarta ibi: ꝙ si.determi/
nat p̄mū dictuꝫ qd no.s.e.ti.ab eo.li.vj.in.iij.glo.vbi
ptꝫ ꝙ mihi placebat iste rigor de q̄ loquit p̄n.ꝛ idē ibi
Archi. p ¶ Juris.ij.q.vj.post appellationē.ꝛ.§.vl.
ad fi.C.e.ti.iudicibꝰ. q ¶ Tpe.s.xxx.dieꝝ q̄ currūt a
tpe snīe: vl' ab eo tpe a q̄ incipit currere decēdiū appel
latiōis inꝑponēde: sic intellige qd no.s.e.ti.ab eo.i gl.
ij.ꝛ ē si.qd no.ff.d excu.tu.l.q̄nq̄ginta.olim dabant.v
dies.ij.vj.ab eo.ꝛ est iste terminꝰ etiā iudicis ad tra/
dendū: vt ꝓbāt iura p̄dicta. r ¶ Obseruantiā.silr
s.ea.cō.de eta.ꝛ q̄li.generalē.in tātū aūt vigebat hec
obseruātia: qd dicebat Guil.ꝙ nunꝗ̄ viderat h oppo/
ni.vt no.in decre.ab eo. s ¶ Preferri.si.de re.p/
mu.c.vno.li.vj.q̄bus aūt casibꝰ p̄ferat eq̄tas rigori et
ecōtra: satis scp̄ū d trāsac.c.fi. t ¶ Decernimꝰ.p viā
declarationis: debuisset em̄ dici cōtrariū: vt.s.patet:

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0449
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG